

عنوان مقاله:

فهم معماری بومی، ابزاری در جهت توسعه پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

شیرین حکیم الهی - کارشناس معماری، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

امروزه جهان با چالشی دوگانه روبه روست؛ کاهش منابع انرژی و افزایش گرمای زمین. از طرفی میدانیم که بزرگترین مصرف کننده انرژی، ساختمان می باشد که به مرحله ساخت و ایجاد شرایط آسایش در فضای داخل تخصیص مییابد. با مقایسه ساختمانهای امروزی و ساختمانهای بومی در مییابیم که در معماری امروزی هدف تامین شرایط آسایش بدون در نظرگیری شرایط زیست محیطی است، این در حالیست که در معماری بومی لامهل تعبیهکننده، تکنیک ساختمان سازی، رسیدن به حداکثر شرایط آسایش با توجه به محدودیت منابع بوده و ما به سادگی نمی توانیم به شیوه و اسلوب این معماری بازگردیم، چرا که متناسب با فرهنگ و شرایط آب و هوایی زمان خاص خود طراحی شده اند و این دو، پارامترهایی است که بها گه ر زمهندستخوش تغییر هستند. در این مقاله پژوهشگر تلاش میکند تا با معرفی روشهای شناخت ذات هر نوع معماری بومی آن را به لنهوان ابزاری در جهت توسعه پایدار معرفی نماید

کلمات کلیدی:

معماری بومی، معماری پایدار، توسعه پایدار، طراحی زیست محیطی، معماری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239425>

